

nában és magyarsárosi birtokán felváltva élt és gazdálkodott. Jökedvü adakozó, buzgó kepefzető volt egyaránt Dicsőszentmártonban és Magyarsároson, hol a népiskola telkét is adományozta.

Itt e körzetben az unitárizmusunk emléklapjain a D. Pataky Sándorok neve is örökre fenmarad. Előttünk áll, mint hálás utód a játékonyságban. Tűzfényben jelenik meg nemes arcvonásaival, mint a végtelenségig gyöngéd férj, a rajongásig szerető édesapa, nagypapa, testvér, önzetlen jóbarát, az embert szerető és az embert megbecsülő karakteres férfiú. Előttünk áll kedves emlékbén a közügyek szolgálatában a munkás hivatalnok, a derék főszolgabíró, kinek paizsán az igazság s azon disz a jóság és becsületesség volt. Egyházi, társadalmi és közügyek szolgálatában egyénisége diszt jelentett, de nagy értékét a munka és kötelességteljesítés adta meg.

Egyházi tanácsosnak 1903 évben választott. A főtanácsi üléseknek is buzgó látogatója volt. Meghalt 69 éves korában Dicsőszentmártonban 1938 július 11-én. Örök nyugvóhelyére július 13-án Magyarsárosra, gondosan nevelt fenyvesei közé vitetett s annak árnyában pihen csendesen. Pihenjen békében! Áldott legyen az igaznak emlékezete!

Gvidó Béla.

Ürmösi Károlyné

szül. Kántor Gizella.

1880—1938.

Hűséges feleség, önfeláldozó édesanya, engedelmes, jó gyermek és forrón szerető testvér volt. Egy szép és nagy család központja, irányítója és éltető lelke, aki nem a külső látszatot kereste, hanem az érzelmek mélysége vezette és irányította cselekedeteit. Az érzelmek őszinte mélysége föltötte be szívét akkor, amikor a gond és fájdalom keresztjét kellett hordoznia, s akkor is, amidőn egy-egy örvendetes családi esemény után hálát adott a jó Istennek. Nem kifelé, a nagy világnak élt, hanem szívében élte át az élet minden eseményét. Nem csoda hát, hogy a szive fáradt el s az mondta fel a szolgálatot.

Gondjai, gondolatai és cselekedetei a családi otthonon túl is terjedtek. Mint lelkészné igazi segítőtársa volt férjének mély vallásosságával, nemes izlésével és fenkölt intelligenciájával. Az egyházközségi munkában, a nőszövetségi tevékenységben hivatásához méltóan vezető szerepet föltötte be s mindenütt a köztisztelet és közbecsülés övezte.

Szívének gazdag érzelmvilágát a költészet segítségével juttatta kifejezésre. Mint a jó és nemes lelkekről mondják: szerette a virágot és a dalt. Verseiben nem a tomboló és elégedetlenkedő indulatok, hanem az Isten akaratán megnyugvó szelid érzelmek jutnak kifejezésre. Ez a nemes és szelid hang szívből jön s az olvasó szívét is megilleti. Egy szebb világ eszményképe élt lelkében. Ezért a való világ hibáival és gyarolásaival elégedetlen; de elégedetlenségét is mély, vallásos érzése Isten akaratán való megnyugvássá változtatja. A dal és virág szeretete jut kifejezésre „Egy pár szál virág” című kiadott költeményeiből. Versei közül különösen kiemelkedik „Déva vár rabja” című verse, melyben Dávid Ferenc tragikus halálát írja le, amely szépségével meghódította a lelkeket s széleskörben használatos. Irodalmi munkásságát az Unitárius Irodalmi Társaság avval méltányolta, hogy tagjai sorába választotta. Halála, mely élete javakorában következett be, nagy ürt hagyott maga után a családban, egyházban és társadalomban, de emléke élni fog nemcsak költeményeiben, hanem nemes cselekedeteiben is. Nyugalma legyen csendes! Áldott emlékezte!

V. A.

Dobai István.
1898—1938.

Mint az égő gyertya másoknak világítva, önmagát fogyasztja, mint a monda szerint a pelikán saját vérével táplálja kicsinyeit: úgy emésztette fel Dobai István fiatalon testi és lelki erőit előbb a h. u. j. falvi s később a vargyasi népes gyülekezete építésére. Prófétai lélek lakozott benne, mellyel nemcsak meglátta a magasabbrendű igazságokat, hanem másokat is magával ragadni igyekezett. Apostoli szellem volt, akinek élete sem volt drága, csakhogy elvégezhesse a szolgálatot, melyet Urától vett. Eme jeles tulajdonságok birtokában, mint hű pásztor, jóban és rosszban örködött a nyáj fölött s azt minden veszélytől önfeláldozóan védelmezte. Majd az iskolában maga körül gyűjtötte a kisgyermekeket s magyarázta nekik istenországa igazságait.

Ennyiféle elfoglaltsága mellett talált időt arra, hogy irodalmilag is megörökítse nevét. Költeményeiben egy nemes lélek szép eszményei ragyognak. Mialatt tanított az iskolában, az alatt tanult maga is. Tanulmányozta a gyermeki lelket s kutatta azokat az utakat, amelyek az evangéliumi igazságokat legkönnyebben lehet átvenni a gyermeki lélekbe. Tanulmányai eredményeit folyóiratunk lapjain a mások